

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Vaskalaposok.

Pécs, 1897. április hó 23.

(* *) Bizonyára ismeretes lesz olvasóink előtt az a história, mely bizonyos-
got tesz az amerikai yankee-k élelmességéről, a melyet Kossuth Lajos olyan szépen megörökített az emigrációról szóló irataiban. Midőn ugyanis a legnagyobb ünnepeltetések között már a harmadik napot töltötte New-Yorkban a nagy száműzött, mindenféle színű plakátok boríták az utcaszögleteket, óriási nagy betűkkel tüntetve föl a Kossuth nevet. Nagy hazánkfia szemügyre vesz egyet ezekből a falragaszokból, a melynek tartalma röviden a következő volt: Kossuth, (a nev 30 cm. magas betűkkel) a nagy szabadsághős, az ékesenszóló magyar arany-száju sz. János, a zsarnokság száműzöttje stb. Ezután el van mondva a plakáton, hogy mi mindent tud: kifogástalanul beszél angolul, franciául, kitűnő publicista, éleslátású politikus, pénzügyi genie, és valami husz hosszú sorban mind az ő tudományát hirdeti; azonban — és itt következik a frappans fordulat — egyet nem tud: inget varrni. Aki tehát elegáns szabású ingeket akar, forduljon John Bothwell urhoz a Broadway 333. sz. a., ott megtalálja azokat.

Tehát mint látjuk, reklámnak használták föl Amerikában nagy hazánkfianak a nevét. Szakasztottan így történt ez ná-

lunk Pécssett az Aidinger János nevével, hosszú polgármestersége alatt temérdek dicsériáda jelent meg róla sugalmazott újságpapírosokon, melyekben el volt mondva, hogy mi mindent tud Aidinger. Tud erőlyes, s ha kell, erőszakos lenni, van akarat, de ezt szépen tudja alkalmazni, ha látja a fölzúduló közvéleményt, ezenkívül különösen szeret építkezni, legjobban pedig kaszárnyákat emelni, a város pénzeivel nagyszerűen el tud bánni, befekteti hasznos vállalatokba, mint pl. sátor-táborba, nem szereti a tömjénezést, a cimket, a rangot, a rendjeleket, gyűlöli a fizetésemelést stb. stb. Mivel pedig annak idejében, hogy az analogia teljes legyen a Kossuth amerikai reklamjával, elfelejtették megmondani, hogy mit nem tud, — hát ehhez a reklamhoz hozzáteszszük mi, hogy igenis, egyet nem tud, nem tudott soha: őszintének lenni.

Ez az őszinteség hiánya volt az, mely megteremtette azt a korszakot, melyet Pécs város annaleseiben Aidinger-érának neveznek. A történetíró, a maga igazságérzetével el fogja mondani, hogy Pécs város vagyonával ez alatt az idő alatt valóságos rabló-gazdálkodást űztek, az úgynevezett törzstőke, volt — nincs, megtörtént, hogy a tisztviselők fizetését, rövid lejáratu kölcsönképpen, az öreg pécsi takarékpénztár előlegezte. Azután meg sok mindenféle fizetést ily módon teljesítettek, mert a város kasszája általános sorvadásban szenvedett. E mellett a városi vállal-

kozók, szállítók évekig kénytelenek követeléseikre várni, s bizony mai nap is egy egész ember munkaerejét veszi igénybe, hogy nyilvántartsa azt a sok kis könyvecskét, melyeket a takarékpénztár állított ki időről-időre pillanatnyi pénzzavarok enyhítésére. Ezek a kis kölcsönök aztán a már megszavazott nagyobb kölcsönök számlájára fognak tagosíttatni, s ma már odajutottunk a jeles gazdálkodás következtében, hogy a városnak tényleg több az adóssága, mint a vagyona.

Pedig a 70-es évek elején Pécs még a gazdagabb vidéki városok sorába számított, ma már ez nem így van. Az Aidinger-éra alatt vörös fonálként húzódik át az az irányzat, hogy minden közgyűlési határozat a mindenható polgármester akaratára szerint lett kieroszakolva, lett legyen ez akár helyes, akár helytelen. Hogy ez alkalommal ne soroljuk föl a hosszú listát, elég legyen reámutatnunk a sétatéri kioszk sokáig vajudó ügyére, melyet Aidinger egykori polgármester egyáltalában nem akart létesíttetni.

Csak vissza kell emlékeznünk 1885-re, midőn Littke József bizottsági tag azt az ajánlatot tette a városnak, hogy ő az akkori országos kiállításra felállított, igen diszpepszgő-pavillonját teljesen ingyen átengedi a városnak, azzal a kikötéssel, hogy tíz évig kizárólag ő rendelkezék vele. Ma már ez a kioszk, ha elfogadták volna az ajánlatot, ott állana a sétatéren, nem

A „Pécsi Figyelő” tárcája

A sváb.

Egyik kedves nótánk szerint a német tudvalevőleg „huncut.” Senki más nem huncut, egyedül a német. Sok mindenféle jelzőnk van, azokat alkalmazzuk is oly népekre, a kik nekünk nem tetszenek, de huncutnak egyet sem nevezünk. No, némi ok volt is rá annak idején. Humorisztikus újságaink a Bolond Miskától kezdve folyton folyvást festenek egy igen erőteljes magyar embert, aki kitűnően borotválkozik pompás lábszárakkal, derekához álló bokocsban. Vele szemben pedig esetlenkedik egy mód fölött nyurga és gyalázatos német, vékony az istenadta, mint a telegrafkáro és hálósipkában és papucsbán létezik. Ezt a hivatvány németet rendszerint elveri a jeles magyar és a fokos ellenrozoga paraplijával a német hiába védekezik. A kis alkotmány óta nagy vagy kicsiny formákban mindig így volunk a némettel, pedig tudhatnánk, hogy az szokott az ember nyakára nőni, akit kutyába se vesz. A mi németünk ugyan voltaképpen az osztrák volt, de hát az ilyesmit általánosítani szokás. Így

terjedt a vélemény, hogy a német valamennyi horihorgas és gémlábu és vajjon micsoda katona lehet az oly népség, a mely a harcmezőn kávét reggelizik, mikor a magyar huszár paprikás szalonnát.

Időközben pedig mindezen véleményekkel szemben feltámad Európában a német. A most huszonhatéves meglepetésből fölcusadva a világ, kezdi érteni észszel, hogy ni, talán még sem csupa hálósapkaból és papucsból áll ez a nemzet. Akárhogy keressük, a legtöbb munka s a legtöbb becsület ott kapható. Jól lehet, laposak ők, szögletesek és nincs meg bennük az a szellem, amit a század keres, de a míg a szellemes francia a Panama csatornát fejezi be Lesseps elfogatásával, addig a kevésbé szellemes német a kieli csatornát nyitja meg. A különbségeknek mily rettenetes nagy mértéke! Haszonlatos az előkelő urhoz, aki négy lovon jár, de mindennap licitalják és a közpolgárhoz, aki nyugodtan hajtja két deresét és azt sem tudja, milyen a járás a bírósági épület folyosóján, mivelhogy sem ő nem pörölt soha senkit, sem őt soha senki. Ime mivé vált a pulideres német, a sörrel pácolt gyomru. Nemrég veté oda a világnak, hogy egyedül az istentől föl, senkitől mástól. Ezt ugyan más is elmondhatja, mert hiszen a kántorék Pistája is azt kiabálta bögve: hogy megvert

a jegyzőék Jancsija, mintha pedig félne tőle valaki — azonban senkinek a szájába ez a mondás úgy nem illett sem akkor, sem most, mint a Hanziéba, aki amikor beszél, egyuttal igazat is mond. Ez a ritka szokása megvan neki.

Van benne gondolkozni való: ime kiválik ezzel a minden zsirral megkent Európából egy népfaj, erős, mint a tölgy, amit még hatszáz év előtt is imádozt, egyszerű akkor, midőn minden más ennek ellenkezőjének akar látszani és munkás csodamód. Nyers, de őszinte, darabos, de becsületes és nem kívánván, hogy utánozzák, ő sem akar utánozni senkit. Hát mi ez? Hogyan van ez? Miért? Mi okozta? Hol rejlett ez bennük eddig s miként maradhattak meg az általános romlás között ilyeneknek?

*

A sógorom szabómester s két inasa pár hete fölszabadult. Az egyik magyar volt, a másik rác, innen a szomszéd Torontálból. Ez volt a rendesebb: egy tökéletesen békés fiu, aki bár minden ünnepnap hazajárt, magyarrá alakult. Abból ugyan szerbet többé nem formál senki. A két inas ilymód fölszabadulván, ujaktól kellett gondoskodni. Ismét akadt kettő: egyik magyar helybeli, a másik német innen a szomszéd Torontálból. (Ebben a szomszéd Torontálban ugyanis akad szerb,

került volna a városnak egy krajcárjába sem, sőt jövedelmező épülete volna.

Azonban akkor éppen Aidinger volt az, aki letorkolta az indítványt pártolókat, mondván, hogy a városnak a joga ilyen kioszkot felállítani és abból a jövedelmet huzni, ha úgy tetszik, hát majd készített ilyet a város számlájára, a miből majd évenként ezer forintot felüli jövedelmet szed be, minek ezt a szép jövedelmet tíz éven át Littkének ajándékozni.

Voltaképpen azonban korántsem akarta Aidinger a kioszkot és csak 1894-ben, midőn éppen Littke olvasta a fejére a sok végrehajthatlan közgyűlési határozatot, állt kötélnék és egy újabb közgyűlési határozat után nagy immel-ámmal 6500 frt költséggel létesítette azt a puskaporos tornyot, melybe bérlő nem akar akadni, még akkor sem, ha konvencióval szerződtenének bele cukrászt.

Ha 1885-ben még Aidinger szerint is jövedelmező épület lett volna az a bizonyos eszményi kioszk, hogyan lehet mégis, hogy 1897-ben a tényleges épület egy krajcár jövedelmet sem hoz? Hát egyszerűen csak azért, mert Aidinger János meg akarta mutatni a városatyáknak: ime, ti akaratom ellenére építettetek egy kioszkot, mely kidobott pénznek bizonyult, hát máskor alkalmazkodjatok az én akaratomhoz.

Igen ám, mert a furfangosságot nem nélkülöző nyugdíjazott polgármesterünk hatalmas zenithjén úgy csinálta meg a pályázati feltételeket, hogy abban a kioszkban csak szódavizet, hűsítő édes italokat, fagyaltot és süteményeket legyen szabad árulni; sör és szeszes italok kimérése azonban határozottan és szigorúan el van tiltva. Mivel pedig üzletember a berendezkedés költségeit csakis várható üzleti nyereség ellenében kockáztatja meg, nem akadt, dacára hogy már négyszer is megkísérelték, egyetlen vállalkozó sem, aki még csak feléje is szagolt volna ezeknek az árverési tárgyalásoknak.

Biztosak vagyunk benne, ha a sörkimérést, legalább palackokban, megenged-

ték volna, a három sörgyáros szépen felhajtotta volna a bérösszeget, és ha nem is éppen ezer forintot, de legalább is 5—600 frt évi jövedelmet hozott volna a városnak az a kioszk, melyet csak azért nem tudtak most, a tegnapelőtti árverésen kiadni, mert úgy látszik, fenn akarják tartani az Aidinger-éra hagyományait, és a tanács vaskalapos tagjai nem tudnak különbséget tenni a város haszna és kára között, pedig a városra — jelen körülményeink között — nagyon is ráfér egy kis jövedelem.

Midőn tehát reámutattunk, hogy lehetne jövedelmezővé tenni a kioszkot is, csak akarni kellene, megragadjuk az alkalmat, hogy figyelmeztessük jelenlegi polgármesterünket, aki Aidinger örökébe lépett, eskületétele alkalmával elmondott programjára, melyben a többi közt ígérte és fogadta a legszentebb férfiúi szavára, hogy mindenben és mindenkor a város javára munkálkodik. Ime, mi most megmutatjuk, hogy ha nem szakít az Aidinger-éra hagyományaival s nem tudja magát függetleníteni szuggeráló rossz szellemétől, hát ő sem lesz különb, mint elődje volt, akiről éppenséggel nem lehet elmondani jó lélekkel, hogy mindenben csak városának javát óhajtja és akarja.

A jó jöjjön bárhonnét is, az igazság, bárki mondja is azt, mindig jó és igazság marad. Mi megmondtuk az igazat, megmutattuk a jó utat: tessék követni, nem kell egyéb hozzá, csak tessék azokat a vaskalapokat künn hagyni az előszobában, hogy könnyebben hatoljon be az agyba az igazság meggyőző ereje. Biztosak lehetnek ott a torony alatt, hogy ha nem helyezkednek mindig szembe a városi közönség érdekeivel, akkor nem lesz alkalmunk ilyen eseteket fölhozni, ami különben csak egy a sok közül, és mi hajlandók vagyunk folytatni a sorozatot, tehát csakis tőlük függ, hogy bevegység a keserű cseppeket. Ha a mostani adag nem használt, erősebb adaggal szolgálunk. Sapienti pauca...

német, oláh, francia, bolgár; csak éppen hogy magyar akad benne kevés.)

Az új magyar inas már világot látott legényke: odavolt valami majolikagyárban Bécsen fölül két esztendeig tanulni, de nem tetszettek neki az ottani sorok s haza kívánczolt. Így jutott ide. A másik sohase volt még nagyobb városban a maga falujánál, nem is tud egy szót sem magyarul, de azért még sem néz szét idegenül ebben az új világban. Kutyákkal és macskákkal barátságot kötött, mindent kitapasztalt és különbségeket kezdett tenni. Már az első este, mikor berregni kezdett a kapucsöngetyü mondta a többinek:

— Jecet kummt ter Her caus.

— Honnan tudod? — kérdezték a svábtól.

— No — mondta a gyerek — mindig így szokott csöngetni.

Akkor volt pedig első napos a szabó házában és kizsithanddal üdvözölte a knédisz frejlent. Szétnézett mindenütt, próbálta a gépeket.

— Ojjé! — szólt komolyan — ez szép dolog. Persze, persze, így van ez. Az okos ember, csak okos ember, szakt mej Muata immer.

Nem így volt azonban a másik új gyerekekkel. Tudnivaló, hogy a régi inas bizonyos fensőbbiséggel tekint a jövevényekre és parancsolgat nekik. És nem ment ám ez úgy a magyarral.

— Hozd ide azt a posztót.

— Hozza az ördög. — mondta az új gyerek.

— Ej — mondta az öregebb, egy igen komoly süvölvény, akinek már csak három hónapja van a szabaduláshoz — no nézze meg az ember. Majd meghuzom a füledet.

— Beléd is vágom akkor ezt az ollót, — mondta az új gyerek.

Biz ez még akkor este a kezére vert az öregebbnek.

— Áj — mondta erre a sváb — ez nem jól megy. Mindig az okosabbat kell tisztelni, hat mir immer mej Muata kszakt.

Kevéske dolog ez, szives olvasó, egy falusi sváb gyerek története. Még is azonban mennyi mindenféle van ebben tanulság. Épp olyan földmunkás család gyermeke, mint emezé, vagy talán még olyanabb s mégis hazulról elkerülve olyan nevelést hoz magával, mintha a Rousseau Emilje után indult volna az anyja, mikor tanítgatta. Ennek a sváb asszonynak ott valahol Tribszvetter tájékan

Hirek.

Pécs, 1897. április hó 23.

Egynapos feleség.

Az asszony, aki csak egy napig volt asszony, felesége az urának, ebben a történetben csak másodrangu szerepet játszik.

A történet hősei egy csinos fiatal ember s egy még csinesebb fiatal leány, akik sógorsági viszonyukat ügyes páros szökésükkel — férj és feleségi állapotra varázsolták át.

A pikáns kis esetről, melyet a szerelem pajkos koboldjai szöttek, kellő diskrecióval a következőket írhatjuk:

Egy család Lábánjának két leánya volt, Lea és Rachel, az egyik éveinél fogva igen bájos.

És egyszer beköszöntött a két leányos házhoz a parthie Jákobja, egy megnyerő külsejű fiatalember személyében. Járt a házhoz . . . járt . . . s végül beszélt a mamával. Föltárta, hogy szive hő szerelme olthatatlan lánggal ég Rachelért.

A mama tudomásul vette a hő lángolást és beszélt a papával s a kettős tanácsban meghozták a döntvényt, mely halomra dönté az ifju szive szép reményeinek — tündérvárát:

— Előbb Leának kell meglátnia Hy-men Kanaánját. Ha szive hő szerelmének lángolása nem lohad le Lea kezétől, vegye a papával a szülei áldást s azt vezettesse be az anyakönyvvezetővel a — hiteles protokolumba.

Az ifjut annyira meghatotta a szülők e nem remélt kegye, hogy válasz helyett gondolkozási időt kért és kapott.

És gondolkozott, tanácskozott szerelmes szívével és titokban Rachellel, a szülők jelenlétében a Rachel beszédes szép — szemével.

S mert a mai Jákoboknak nem engedi meg a szükkebiü morál és törvény, hogy Leát és Rachelt is feleségévé tegye, a mindig találékony szerelem úgy evezett át a helyzet Scyllája és Charibdise között, mint alább következnek.

Az ifju hősszerelmes ismét beszélt a mamával; elmondta, hogy kimondhatatlan kinok emésztik szívet Leáért, hogy szive előbb is ő érte hevült, csak az ő esze nem értette meg szívet. De most már tisztában van önmagával.

A mama ez okos beszéd után már nem is beszélt előbb a papával, — hanem így szólt;

mindenre kiterjedt a gondja. Még a honvágyról is tudott iskolát tartani a fiának.

— Ej — mondta a gyerek — most még csak jó. De majd jön a honvágy.

— Aztán?

— Áj, hat mej Muata immer kszakt, ha a honvágy jön, egy kártyát kell venni két krajcárért, és azon megírni mindent. Dann iszt'az ausz mit ta Hámvé.

Másnap este már eltűnt a majolikás magyar Hazament, mert nem tetszett neki sehogysem.

— Ta plac gfalt im varseinli net — vélte a sváb. A jo, ez nem jól van . . . Dolgozni kell, hogy az ember megélhessen. Man musz arbaite! És a tü csak könnyebb, mint az ekeszarva. Igen . . . Az élet nem játék. Az életben dolgozni kell, ha valamit akarunk.

Buksi szöke fejét fölemelve a posztódarabokról, a miket próbaképp varrogatott, kék szemével bátran nézett körül és komolyan a hit biztosságával ismétlé:

— So hat mir mej Mauta immer kszakt . . .

Tömörkény István.

— **Áldásom reátok!**

Megtörtént az eljegyzés. Az ifju és Lea mint leendő boldog pár jelentetett be a rokonságnak, mely nemsokára az esküvőre gyűlt össze, tanuja lenni a boldog frigynek.

Minden arcot az öröm rózsapírja festett meg. Csak a boldog ifju férj keblében tombolt a sötét vihar.

Látta maga előtt a Rachel birhatásáért megcsalt Leát, akit feleségül vett csak azért, hogy Rachelhez közel legyen, hogy szerelme igazi bálványának ajkairól egy-egy édes csókot rabolhasson.

És e látványtól megborzadt lelkében.

Az addig éberszemű szülőknek a lakodalom estéjén már nem tűnt fel gyanusnak, hogy a vő kellemes közelségben beszélget olykor Rachellel.

Pedig e bizalmas beszélgetés titkát a másnap fejtette meg.

A vő eltűnt az ifju sógornővel.

Ez a modern Jákob házassági históriája.

A folytatását a faképnél hagyott egy napos feleség a rendőrségre bizta, a mely most országosan körözi a tilos szerelemben utazó párt.

— **Napirend 1897. április 24-én.**

Naptár: szombat. ápr. 24. — Róm. kath.: György. — Prot. György. — Görög-kel. (ápr. 12.) Vazul. — Zsidó. S. Ach. sch. Passzach, — Nap két 4 óra 39 perckor; nyugszik 6 óra 4² perckor. Hold két éjjel 1 óra 39 perckor; nyugszik d. e. 11 óra 2 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 13 Celsius fok meleg; légnyomás 749. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő, jelentékeny csapadék nélkül és hőemelkedés várható.

— **(Dalárdai közgyűlés.)** A Pécsi Dalárda tegnap este tartotta meg évi rendes közgyűlését Aidingger János orsz. képviselő elnöklete alatt a belvárosi fiúiskola nagy termében. A szép számmal egybegyűlt tagok előtt, az elnöki megnyitó után, ifj. Reberics Imre, titkár olvasta fel a múlt évről szóló kimerítő titkári jelentést, melyet a közgyűlés egyhangulag tudomásul vevén, következő Szigrist Ferenc pénztáros jelentése, mely az egyesület finánciális ügyeinek teljes rendezettségéről számolt be. Ezután a tisztújítást tartották meg s a tisztikart a következőleg alakították meg: elnök Aidingger János, alelnök id. Reberics Imre, titkárok ifj. Reberics Imre és ifj. Eötvös Gusztáv, igazgató Haksch Lajos, karmesterek Hoffer Károly és Eckhardt Antal, pénztáros Szigrist Ferenc, levéltáros König Károly. A választmányba beválasztottak a működő tagok közül Ágh Timót, Égerszegi Kálmán, id. Eötvös Gusztáv, Hillebrand Ferenc, Kiss József, Koharics N. János, Skolnik Géza, és Szigrist Lajos; a pártoló tagok sorából pedig Ciglányi Béla, Majorossy Imre, Salamon József, Szuly János és Ternovszky Alajos. Végül Kiss József indítványát, hogy a dalárda művészeti kérdések megoldására és a testületnek e téren való vezetésére szervezzen művészeti igazgatói tisztséget: tanulmányozás végett a választmányának adták ki.

— **(Ünnepély a kath. legényegyletben.)** Emlékezetes szép ünnepély folyt le tegnap este a kath. legényegylet helyiségében, mit az ifjuság az ő szeretett elnökének, Igaz Béla dr.-nak tiszteletére névnapja alkalmából rendezett. Ez ünnepélyes-

ségre számosan jöttek el az egyesület pártoló tagjai közül, hogy tanui legyenek a hála és ragaszkodás hatásos tényének. Az ifjuság ünnepi köntösben ugyszólván teljes számban jelent meg. A helyiségbe érkező elnököt Szvácsek Mihály, egyesületi tanító, emelkedett hangon tartott köszöntővel fogadta, mire az ifjusági dalárda „Isten áldja a tisztes ipart“ jellegével üdvözölte, majd utána egy üdvözlő dalt énekeltek. Ennek végeztével az ifjuság egy tagja épületes felköszöntőt mondott és át nyújtotta az ifjuság ajándékát, egy óriási, remek összeállítású szalagos csokrot. Az ifjuság üdvözlésére az ünnepelt elnök meghatott szavakkal köszönte meg a gyengéd figyelmet és lendületes beszédben oktatta az ifjuságot, mi nagy lelkesedést keltett. Az elnök szívből fakadó szózatára az ifjuság ismét dalt zengett, mely után az elnök vendégszeretetéből kifolyólag kellemes szórakozásra még sokáig együtt maradt a tisztelgő társaság.

— **(Athelyezés.)** Eötvös József báró, szombathelyi kir. törvényszéki albiró hasonló minőségben a pécsvárad kir. járásbiróságához helyeztetett át.

— **(Köztisztasági felülvizsgálat.)** Rendőrhatalóságunk negyedévenként vizsgálat alá szokta venni a vendéglők, szállodák és egyéb mulatóhelyek berendezését, hogy megfelel-e az a köztisztaság követelményeinek. Különösen így tavaszkor fontos ez a felülvizsgálat, mert hiszen ilyenkor veszi kezdetét a kávéházak, sörcsarnokok és egyéb üdülőhelyek tömegesebb látogatása. A tavaszi szemlét tegnap tartotta meg a jelzett helyeken a főkapitány megbízásából Ludvig Ferenc dr., városi tisztiorvos, Selényi Antal rendőrbiztos kíséretével s mindenütt a legnagyobb rendet, pentosságot és a köztisztasági szabályok szigorú betartását konstataálta.

— **(Szent György napja.)** Ma este már nyolc órakor fognak megszólalni az estéli harangok, jelezve, hogy itt van Szt. György napja s véle beköszöntött az egyház azon időszaka is, mikor reggel egy órával korábban és este későbbén szólalnak meg a harangok. Ez az időszak tudvalevőleg szeptember 29 ig tart, mikor ismét csak reggel 5 és este 7 órzkor harangoznak a templomokban.

— **(Pécsi énekesnő az operában.)** Tegnap este Blätterbauer Gizella, a frankfurti színház volt primadonnája, a ki pécsi születésű, lépett fel a budapesti magyar kir. operaházban. A vendégművész a „Hugonották“ Valois Margitját játszotta, még pedig szép sikerrel. A művész, a ki Budapesten végezte a zene-akadémiát, már akkor föltűnt szép hangjával és teljes zenei képzettségével, miben nemcsak mi pécsiek gyönyörködhetünk egypárszor, de a pestieket is egészen meghódította. A művésznek akkor egyetlen vágya volt az operaházhoz bejuthatni, hanem hát nem kellett, mert — magyar volt. S kellett bár, de külföldre ment és ott mindenütt sikereket aratott. Most mint a frankfurti színház primadonnájának, ime megnyitak előtte a magyar operaház kapui is; vendégszereplésre ugyan, de miből könnyen szerződés lehet, mert

a mi művésznőinknek előbb külföldön kell nagyokká lenniök, hogy aztán itthon hazát találjanak.

— **(A zsidó husvét vége.)** Izraelita polgártársaink ma és holnap ülik meg husvéti ünnepük, a Passzach nyolcadát. A husvéti ünnepek befejezésül már tegnap délután 6 órakor istentisztelet volt a helybeli izraelita templomában is, ma szintén telve volt a templom ajtatoskodókkal; holnap pedig hitszónoklat és fényes istentisztelet fejezi be a husvéti ünnepeket.

— **(A dőli vasut nyári menetrendje)** jövő hó elsején lép életbe. A menetrend szerint a Kaposvárhoz közeli új fürdőhely, Fónyó d is fel van véve az új megállóhelyek közé; Barcsot érdeklőleg pedig a kanizsa—barcsi vonalon a 902. számú személyvonat Barcsról 8 óra 45 perckor délelőtt indul és 11 óra 14 perckor délelőtt érkezik Kanizsára. Ezen vonat Gyetvés állomásban csatlakozik a m. kir. államvasutaknak 7 óra 10 perckor reggel Zágrábról induló személyvonatához, mi által a közvetlen gyorsvonati összeköttetés Zágrábról Bécsbe ismét helyre lesz állítva. Indulás Zágráb M. Á. V.-ról 7 óra 10 perckor reggel, érkezik Bécsbe 5 óra 35 perckor délután.

— **(Jubiláló dalegyület.)** A zombori dalárda ez évi augusztus 21-én fogja tartani fennállásának 25 éves jubileumát. A jubiláló egyesület meghívta ünnepélyére a Pécsi Dalárdát is s a Dalárda a meghívást szívesen fogadva a választmányt bizta meg, hogy a jubiláló egyesületet üdvözölje, esetleg a jubileumon a dalárdát képviselje is.

— **(Eljegyzés.)** Krausz Géza, borkereskedő Hőgyészről eljegyezte Lorsch Johannát Gyönkről.

— **(A gyémántfüggő regéje.)** A gyémántfüggő regéje ez előtt két évvel kezdődött, a mikor az egy szép napon csak eltűnt urnője asztaláról. Hogy aztán mi történt két év alatt az eltűnt gyémántfüggővel, az mellékes; a fő az, hogy tegnap egy kis fiú bevitte a gyár utcai zálogházba, hogy ott helyezze el bizonytalan idejű nyugalomra. A zálogos azonban, a ki már kitűnő gyakorlatot szerzett idegen tárgyak megítélésében és a tilos uton szerzett ilyenmü zsákmányok felismerésében, most is rövid uton a rendőség kezébe adta a gyémántfüggőt. Kitűnt aztán, hogy az elveszett ékszer két évig tartotta a megtaláló rejtett helyen s most, mikor gondolta, hogy már nem jönnek nyoméra, értékesíteni akarta. Azonban hála az árgusszemű zálogosnak, rajta vesztett s az elveszett ékszer visszakerül jogos tulajdonosához.

— **(A ki a rendőr fejéhez vágja a batyuját.)** Kolecsej József, königshüttei illetőségű csaposlegény, szűknek érezvén az ő saját külön hazáját, elindult vándoruttra. Minden vagyonát egy kis batyuba kötve hordozta magával és mert pénze nem volt, hát koldulásból tartotta fen magát. A koldulás pedig — úgy látszik — elég jól jövedelmezett neki, mert teljesen ép és jó kondícióban érkezett meg, tudja Isten, mennyi hányattatás után, Pécsre. Itt is azt a praktiszt folytatta, a mit eddig; házról-házra járt koldulva és mindenütt szereve egy-két kraj-

oárkát. Igen ám, csak hogy nálunk tilos a koldulás és éber rendőrségünk, ha teheti, bizony nyakon csipi a kolduló csavargókat. És mert tehetette, mivel éppen az orra előtt akart bemenni egy Széchényi téri házba, nyakon csipte egy rendőr Kolecsej Józsefet is és invitálta befelé a rendőrségre. A szives meghívást azonban a megcsipett csavargó kereken visszautasította és kerek állhatatossággal protestált ellene. A protestálás azonban mit sem használt s ezt látva az elkésredett ember, fogta a batyuját és azzal fejen tisztelte a rendőrt, ő maga pedig el akart futni. Azonban, hogy összes vagyonkaja hátrahagyásával meneküljön, ezt meg a batyú által fejen tisztelt rendőr nem vehette a szívére, hanem bizony lefűlelte újból Kolecsej urat és bekísérte a rendőrségre. Ott a rendőr kapitány nyolcnapra ítélte a rakoncátlan csavargót, a mit ha leült, majd haza toloncolják szülőfalujába.

— **(Az enyelgés vége.)** Nemcsak egy ház kapuján olvasható nálunk ez a felirat: „Itt mángolni lehet.“ S az ilyen házakba aztán gyakorta látni betérni elegáns szolgáló kisasszonyokat, a mint egy-egy nagy kosárt emelnek, fűlénél fogva jobbról is, balról is. Viszik a megszáradt, tiszta fehérneműt mángolni, a mi bizony unalmas munka, ha nem akad eközben is valami szerelemtől lángoló szív, a mely mulattassa bókjaival a mángoló kisasszonykákat. Egyik pálya-utcai házba tegnap délután egyszerre négy cseléd is igyekezett ruhákkal telt kosarakkal, hogy ott megmángolják a szép fehér tiszta ruhát s a négy leányt egy fiatal munkáslegény kísérte, a ki jelenleg facérkodik s unalmában segítségét ajánlotta fel nekik a mángorláshoz. De ez a segítség jobban mondva enyelgés volt, mert a legény folytonfolyvást, csapta a szelet, tette a szépet a leányoknak s ki nem fogyott a szerelemömlengésekből. Volt is vidám nevetgélés, tereferálás a mángorló kamrában egész este hat óráig, mikor egyszerre nagy jajgatás vegyült a vidám zajba és mind a négy leány holthálványan szalad az udvarra, orvosért és segítségért kiabálva. Mert az enyelgésnek szomorú vége lett; a legény, a kit Szelle Józsefnek hívnak s németmárokai illetőségű, az enyelgés közben vigyázatlansága miatt a jobb kezefejét egészen összenusatta a mángorló gép által. A szerencsétlenül járt legény a kórházba került és vagy egy hónapig kell ott gyógykezelésnek összenusztott kezét.

— **(Átplántált fészek.)** Egy kőfejtő munkás, megunván a magányos életet, elhatározta, hogy asszonyt keres magának. Talált is egyre, a kit csak nem is kellett főködtöbe juttatnia, mert már ugyanis asszony volt. csak hogy, míg az ura valahol Somogy-megyében lakik, addig ő Pécsen élveze a lét örömeit. Az ember hamar megegyezett az asszonynyal és be is rendeztek maguknak egy kis fészket a felsővámház-utca végén. Együtt éltek már vagy hat hónapig, mikor a férfi kiábrándult az asszonyból és ezt tudtára is adta a husvétii ünnepek alatt. Aztán kiment munkára, a honnan mikor tegnap este megérkezett, üresen találta a lakást; nem hogy az asszony, de még egy szál butor se volt

benne. Természetesen, azonnal a rendőrségre szaladt és ott előadta, hogy az asszony elvitte mindenét s most nem tudja, hol van. No ha ő nem is tudta, a rendőrök már ma reggelre megtudták; a városnak éppen ellenkező részére, a kaszárnya-utca közelébe plántálta át az egész fészket az asszony s ott nemcsak őt, hanem az ember butorait is megtalálták. Mikor a nőt kérdőre vonták, hogy miért lopott el mindent a férfitől, jámborul mentegetőzött, hogy ő éppen nem lopott; nem, csak elment ideiglenes urától, a ki tudtára adta, hogy már ráunt, de mivel félesztendeig ingyen nem főzött és takarított reá, hát ezért vitte magával a régi fészekből a butorokat is. A mik persze ma ismét visszakérültek a régi fészekbe; az asszonyt pedig lopásért feljelentik a bíróságnak.

— **(A senki gyermeke.)** Gyűrűs-pusztán egy utmenti árok szélén tegnapelőtt egy kis pólyás csecsemőre akadtak. Az ártatlan apróság egy fa alatt feküdt s az anygalkák álmát aludta, mikor az arra járó munkások megtalálták. Egyszerű, szegényes volt a pólyája és semmi jel nem mutatott arra, hogy kilétét megállapíthatták, vagy nevét megtudhatták volna. Az esetről jelentés tettek a hatóságnak, amely most keresteti a lelketlen anyát, aki így hagyta el a gyermekét. A kis fiút — aki, míg rá nem jönnek az anyja nyomaira, valóban a senki gyermeke marad — jószívű emberek fogadták magukhoz s bizonyára jobban fogják szeretni, mint a szívtelen anya, aki kitette a pusztai árok szélére.

— **(A Dunántúli Dalosszövetség)** ez évben június 29-én tartja Sopronban dalversenyét, melyre a Pécsi Dalárdát is meghívta. Dalárdánk az ünnepre el is megy, de a versenyben részt nem vesz, csak esetleg az ünnepi hangverseny műsorában fog helyet foglalni.

— **(Szökni akart.)** Laackó közelében egy gyanús kinézésű embert találtak tegnapelőtt. A mezőkön kóborolt és este figyelmessé lett rá az egyik mezőőr, a ki aztán társai segítségével kösre is fogta és megkérdezte, hogy mi járatban van. Az ember azonban olyan savart feleleteket adott, hogy először azt hitték róla, hogy örülttel van dolguk s szép barátságosan be akarták csalni a községbe. De az ismeretlen erre ellentük szegült s csak erőszakkal tudták megfékezni. Mikor kikutatták, egy tolonclevelet találtak nála s kitűnt, hogy ugy szökött meg a kisérői elől. Egyelőre bevitték a községházára, a hol majd őrizet alatt tartják, míg meg lesz állapítható, hogy honnan szökött meg s így mégis csak haza fogják toloncolni.

— **(Utonállás.)** Ma reggel Pele Györgyné, málomi tejárúasszony Pécsre igyekezőn, az uton egyszerre egy ismeretlen csavargó toppan elébe és pénzt követelt tőle. A megrémült asszony a zsebében levő összes aprópénzét, mintegy nyolcvan krajcárt, átadta neki, csak hogy menekülhessen tőle, a vérszemet kapott csavargó azonban ekkor rátámadt és a rajtalevő nagykendőt akarta tőle elvenni. Az asszony ekkor torkaszakadtából kezdett segítségért kiabálni, a miért

asztán az utonálló abbahagyta szándékát és kerekét oldott. Hogy ki volt, azt majd a nyomosa deríti ki, ha ugyan sikerül.

— **(Fatolvajok.)** Bender Lőrinc, mánfai lakos szőlejében tegnapelőtt éjjel fatolvajok jártak. Kocsival mentek a szőlőbe és ott a présház előtt felhalmozott friss tűzifából egy jó kocsiderékra valót felpakkolván, azzal odább álltak. Mint a jelek mutatják, a fatolvajok kóbor cigányok lehettek, akik arra kocsikázván, szemet vetettek a jó tűzrevalóra és az éj leple alatt meg is rakodtak belőle. Persze, mire tegnap a lopásra a tulajdonos rájött, már nyomuk veszett s hogy most merre járnak a lopott fával, azt csak ők maguk tudják.

— **(Apró jómadarak.)** A rendőrségnek ismét kezébe került két tolvaj gyermek, akik több lopást követtek el. Az egyik 9, a másik 11 éves, de azért van bátorságuk nemcsak arra, hogy kéregetés ürügye alatt bemenne egy-egy házba, elemeljék, ami kezük ügyébe akad, de nagyobb vállalkozásra is. Mert a mellett, hogy vagy négy helyen követtek el ilyen kisebb lopásokat. Scherrer Ferenc, magyarpeterdi lakostól, aki tegnap délután ebédutáni álmát aludta egyik vendégfogadó udvarán a kocsija puha ülésén, — ellopták a zsebóráját, a mihez már nem éppen kis bátorság kívántatott. Ekkor vesztettek rajta vállalkozásukon, mert észrevették őket s átadták a rendőrségnek, ahol egyelőre a kóter négy fala között gondolkozhatnak a becületességről, ha ugyan tudják, hogy mi az. Mert a két kis tolvaj — mint a korán rossz utra tért ilyen egyének legnagyobb része — otthon se hall jámbor dolgokat, mindketten egy a rendőrség előtt ismeretes özvegy asszonyág fiai lévén.

— **(Kifosztott éléskamra.)** Hős Ferenc, cserkúti lakosnak éléskamrájából tegnapelőtt éjjel ismeretlen tettesek, egy csak a minap levágott sertés összes husát és szalonóját ellopták, a mellett lisztet és zsírt is vittek el magukkal. A kamra ablakát törték be és ott adogattak ki egymásnak mindent, ami a kamrában volt. Keresik őket.

Szemorvosok által legjobbaknak talált szemüvegek, orrszorítók és hőmérők rendkívüli olcsó árak mellett a legújabb s legcélszerűbb foglaltványokban Schönwald Imre cégnél Pécsen, Király- (fő) utca (Hattyu-épület) kaphatók s ugyanott minden e szakba vágó javítások azonnal és a legjobban eszközölköttek.

Törvénytörések.

§ Titokzatos lövések. Még 1894. évi szeptember elsején történt, hogy három keői legény, névszerint Cövek Ábel, Kocsis István és Borkó József, a keői szőlőhegyen járván, abban a nem éppen kellemes meglepetésben részesültek, hogy valaki egymásután több lövést tett rájuk és mind a háromjukat megsebesítette. Hogy az életükkel nem fizették meg ezt a kellemetlen meglepetést, azt csak annak köszönhetik, hogy elfutottak a helyszínről, mely Varasdi István keői polgár szőleje volt s a titokzatos

lövöldősben — állítólag — felismerték Varrasi István hangját. A három legény jelentést tett a csendőrségnél és sebeiről orvosi látleletet késsítettett. A hercegszöllősi csendőrség a feljelentés alapján letartóztatta a gyanuba vett embert, aki a csendőrök előtt — állítólag — beismerte, hogy ő lőtt a legényekre, még pedig azért, hogy megfélemlítse őket, mert azok mindig az ő mesgyéjén jártak keresztül. Ez alapon áttették ügyét a pécsi kir. törvényszékhez, hol a vizsgálat alapján szándékos emberölés kísérlete miatt vád alá is helyezték s ellene a végtárgyalás megtartatván, ügye megjárta a felsőbb bíróságokat is s a budapesti kir. Curia feloldván az elsőbíróság ítéletét, új végtárgyalást rendelt el. Ehhez képest az új végtárgyalást a múlt évi június 22-én meg is tartották, de eredménytelenül, mert a vádlott védője kérte Simon Máté keői községi bíró kihallgatását, a ki jelen volt a vádlottnak a csendőrök előtt történt kihallgatásánál s így ő vallomást tehet rá, hogy vádlott beismerte-e a tettet vagy nem? Az egész ügy tulajdonképen ezen fordulván meg, a törvényszék el is rendelte a kérelmezett tanúkihallgatást s így a titokzatos lövések megvilágítása a múlt évi augusztus 3-ra maradt, mikor tanu mellett még másokat is kihallgattak. Ezek mind a vádlott javára, illetve úgy vallottak, hogy nem emlékeznek, mit vallott be Varrasi a csendőrök előtt s ekkor meg a hercegszöllősi csendőrsparancsnok és a keői községi éjjeli őr kihallgatása vált szükségessé, hogy a titokzatos lövések ügyében világos-

ság derüljön. Ugyanez év november 20-án harmadszor is végtárgyalást tartott az ügyben a kir. törvényszék s ekkor már a fentebbi tanúk vallomásai mind kivételvé az 1895. május hó 5-én kiszabott 2 évi börtönre szóló büntetést ismét kiszabta a vádlottra a Borkó Józsefen ejtett súlyos testi sértés és a Cövek Ábelén ejtett könnyű testi sértés miatt. Ez új ítélet ellen az elítélt és védője ismét felebbezvén, az ítéletet a kir. Curia újból feloldotta, elrendelvén ismét több tanúnak a kihallgatását és néhány tény-körülmény megvilágítását.

Ennek alapján ma ismét új végtárgyalást kellett tartani ez ügyben. A végtárgyalást Lukrits István, kir. táblai bíró vezette, mint elnök; szavazóbírák voltak Göbel Gyula és Koszér János, törvényszéki bírók. — A vádhatóságot Zsolnay György, kir. főügyész helyettes képviselte; a védelmet Kereky Mihály dr. vitte; a jegyzőkönyvet Sommer Antal, aljegyző vezette. A bizonyítási eljárással délután fél-egykor végzett a bíróság s a 3 órákor folytatott végtárgyaláson következtek a vád és védőbeszéd, melyek meghallgatása után a bíróság ítélethozatalra visszavonult. Az ítélet meglehetősen rövid tanácskozás után ki is hirdették s az ismét csak két évi börtönre szolt, a már kétszer hatályon kívül helyezett ítéletnek ismét hatályban tartásával. A harmadszor is kimondott ítélet ellen az elítélt és védője felebbeztek; de felebbezett súlyosbírást a kir. ügyész is.

Közgazdaság.

□ **Kirándulás Stockholmba.** Az államvasutak menetjegyirodája, mint értesültünk, a nyáron többrendbeli kirándulást rendez Stockholmba, az ottani kiállítás megtekintésére. A rendkívül érdekesnek ígérkező program legközelebb sajtó alá kerül. Az utazás különvonattal történik Berlingen át, a honnét a társaság az új Sassnitz Trelleborgi (négy órai hajó ut) utirányt vessi igénybe. Sassnitz és Trelleborg között rendkívül elegáns hajók közlekednek.

□ **Gazdáink figyelmébe.** A hamburgi kertészeti kiállítás alkalmával június hó 17. nyílik meg ugyanott egy rendkívül nagy szabású állatkiállítás, a melyet a német gazdák országos egyesülete rendez. Ez utóbbi nagyon érdekes lesz és gazdáink ne mulasszák el a kellő alkalmat saját érdekükben is, hogy maguknak a német földbirtokosság haladásáról meggyőződést szerezzenek. Budapestról június hó 16-án különvonat indul Hamburgba, melyet az államvasutak menetjegyirodája (Budapest Hungária szálló) rendez.

□ **Országos állatvásárok.** Az országos statisztikai hivatal jelentése szerint múlt évben Magyarország területén 246 országos állatvásárt tartottak. E vásárokról felhajtott 301.129 darab szarvasmarha, 139.884 darab ló, 11.759 darab juh és 37.643 darab sertés. Eladatott pedig 95.132 darab szarvasmarha, 28.245 darab ló, 4527 darab juh és 19.955 darab sertés. A jelentékenyebb piacok között volt Mohács 2321 darabra rugó felhajtással

írta meg Izsóról szóló könyvét is. A művész küszködés pályáját, művészi törekvéseit vonzóan ismertette, hű képét rajzolja a fejlődése felé induló magyar művészetnek. Izsó műveit — melyek gyönyörű reprodukciókban mellékelvők a könyvhez — tárgyilagosan ismerteti, kritikusaik azonban túlságosan erősen támadja. A könyv nyomdai kiállítás tekintetében is egyike a szebb magyar könyveknek. Császár Elemér könyve a Firenzei praerafaelisták a művészet történelmének egyik legérdekesebb korszakát ismerteti. A XIV.—XV. század festészetét, eszméit, törekvéseit; a Rafael előtti korszak nagy alakjait: Masacciot, Fra Filippot, Benozzot, Ghirlandajot és velők sok más többé kevésbé neves művészt, alkotásaikat, főleg pedig hatásukat. Nem indul önálló nyomokon és előadása nem egyszer túlságosan részletező; de szívesen látjuk e téren, melyen a fiatal tudós nagy szolgálatokat tehet irodalmunknak.

A magyar történettudomány az ezredévben nagy, hatalmas alkotásokkal gazdagított. A múlt fényben és árnyban váltakozó képei elevenednek meg a második ezredév határánál. Két nagy és bármely elsőrangú európai irodalomnak is diszére való munkáról kell első sorban megemlékeznünk. Az egyik az Athenaeum nagy millenáris története, melyből gyors egymásután három kötet jelent meg az elmúlt évben s ezzel a korszakot alkotó munka felerészben elkészült. E nagy és szép mű eddig példátlan arányokban a történettudomány összes modern segítő eszközeivel dolgozza fel szépséges hazánk történetét. Vezetője a leglelkesebb magyar történetíró Szilágyi Sándor,

népmesék szépségu elbeszélője, befejezte ötkötetes nagy munkát a Magyar mese és mondavilágot. Benedek a magyar nép egyik legjobb mesemondója; az ő elmondásában meséink eredeti szépségök bájában tündökölnék. Tiszta, magyar nyelve egész egyéniségöknek gyermekes vonása mesemondóvá avatják. Ő maga így jellemzi könyvét: Megőrizvén a mesék és mondák igaz népi karakterét, irodalmi köntöst adni rájuk, hogy bátorsággal léphessék át minden magyar ház küszöbét; hogy a honfoglalás ezredik esztendejében átadjam a magyar nép ezer évi meseköltését; átadjam oly formában, hogy azt öregek, ifjak lelki haszonnal s gyönyörűséggel olvashassák. Munkájának irodalmi jelentősége nagy, korszakos. Másik könyve A magyar népköltés gyöngyei, islése, válogatott gyűjteménye dalainknak, balladainknak és népmeséinknek, mely hivatva van emelni népköltészetünk hanyatlásnak induló kultuszát. A magyar néphit babonáit, a vadászatról való poetikus gondolkodását, ritka buszgalommal és tudással gyűjti egybe Lakatos Miklós könyve a Vadászhit. A magyar nép lélektanának egész új világa nyílik meg e könyvben, melyből a hozzáértő szerző sok érdekes anyagot aknázhathat ki.

A magyar philologiai társulat eredeti módon ünnepelte meg fennállásának negyedszázados fordulóját. Összegyűjtette és szép kötetben kiadta érdemes elnökének Ponorik Thewrewk Emilnek Elnök i megnyitó beszédét, melyekkel a társulat közgyűléseit annak idején megnyitotta. Nem a szónoki forma tökéletességével szolgáltak a beszédek erre; felölelik a hazai és külföldi filologia összes törekvéseit,

szarvasmarhából, továbbá 5694 darab felhajtással lovakból és 1755 darab felhajtással sertésekből; eladatott pedig 421 szarvasmarha, 427 ló és 1072 sertés.

□ **Állatforgalmi korlátozások.** A boszniai és hercegovinai országos kormány április hó 1-én a következő intézkedéseket léptette életbe: Ragadós száj- és körömfájás miatt sertéseknek és kérődzőknek (szarvasmarhák, juhok és kecskék) Boszniába és Hercegovinába való bevitele Magyarország területéről tilos a többek között Tolna vármegye területéről. Sertésvesz miatt a sertések bevitele Boszniába és Hercegovinába Magyarország egész területéről tilos.

□ **Menetrendszerű áruszállítás 1897-ben.** Az I. cs. k. sz. Duna-gőzhajózási társaság közli, hogy a teheráru-szállítást a szállító közönség érdekében a barcs-eszéki vonalon határozott indulási napokkal menetrendbe fogja foglalni úgy, hogy a nevezett társaság nemcsak a gyorsáru, hanem a közönséges teheráru-forgalmat is összes üzemi vonalain pontosan és gyorsan fogja lebonyolítani. Ezen áruszállítási menetrend, melyben az áruszállító uszály utazási tartama is fel van tüntetve, kívánatra ingyen és bérmentve küldetik szét.

TÁVIRATOK.

— **A magyar kvóta-bizottság ülése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti

távirata.) A magyar kvótabizottság Széll Kálmán elnökle alatt ma tartotta ülését. Falk Miksa előadónak tavalyi indítványát a kvóta és a bizottság álláspontjának fenntartásával egyhangulag elfogadták és szóbeli tárgyalásra kiküldik a hetes albizottságot, amely az osztrák kiküldöttekkel — nem fog megegyezésre jutni. Apponyi gróf és Horánszky Nándor a nemzeti-párttal ma este fog tanácskozni az iránt, vajjon követeljenek-e nyilatkozatot Bánffyól álláspontját illetőleg a kvóta és a kiegyezési javaslatok tárgyában.

— **A keleti háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A larisszai helyőrség nagyon kimerült és tegnap Athénből erősítést kért, a honnét 2500 ember elindult.

Már a palotaőrséget és a csendőrséget is kénytelenek a görögök a csatatérre küldeni.

Edhem basa Larisszából táviratozza Konstantinápolyba, hogy egy órányira Larisszától elkecsereedett harc folyik 35.000 török és a 40.000 főnyi görög főhadereg között. A törökök csudákat művelnek, állásaik erősek s a fővezérnek reménye van Allah segítségével a harcnak a törökök javára leendő eldőlését minden pillanatban jelenthetni.

Konstantin görög trónörökös is biztatólag sürgönyöz Athénbe.

Thezália birtokáért erős harc folyik. A törökök ma újra elfoglalták a magaslatokat Melunánál és Nezerosznál.

A Yldiz - kioszkban tegnap este mi-

nisztertanács volt, mely Riza basa ter-
vét elfogadja. Tehát győzelem esetén a török csapatok nem állanak meg Larisszánál, mint a szultán tervezte, hanem Athénig nyomulnak elő.

Ázsiában öt török hadtest készenlétben áll és most újabb négy divíziót mozgósítanak.

— **Merénylet az olasz király ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Umberto olasz király tegnap délután a versenytérre hajtatott. A San Giovanni kapu előtt egy ember a kocsizohant s törével a királynak döfött. A király fölgorva feléje hajolt, a tör azonban nem érte. A merénylőt a karabinierik elfogták. Neve Pietro Acciarito, 21 éves, artenai születésű kovácslegény, azelőtt altiszt volt. Azt hiszik, hogy tettét beszámíthatatlan állapotban követte el. A királyt visszatérésekor este nagy néptömeg fogadta. A testőrség zenekara a királyhimnuszot játszotta, mert a nép hangosan követelte. A lelkesedés a király megmenekülése fölött határtalan.

— **Még egy merénylet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Montevideóban az Uruguay köztársaság elnökére egy merénylő revolverből rálőtt. Elnök sértetlen. Merénylőt elfogták.

— **Olay Lajos nyilatkozik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Olay Lajos az „Egyetértés“ mai számában saját neve alatt kinyilatkoztatja, hogy rágalom az, mintha ő a szigetvári főszolgabírónak

irányát, úgy hogy bennök az utolsó negyedszázad philológiájának egész történetét kapjuk. És ebben a történetben látjuk, mennyi érdeme van Thewrewk Emilnek a hazai klasszika litteratura körül és mily kiváló tudósnak ismeri el őt a külföld. Lelkesedésével, buzgalommal ő teremtette meg, nehéz időkben ő tartotta fenn ezt a derék társulatot, mely ma már tudományosságunk hatalmas tényezője. Az ő kezdeményezéséből írta meg Horváth Ignác is a magyar tudomány-egyetem bölcsészeti karának irodalmi működését 1780—1895. egy nagy szorgalommal egybeállított munkát, irodalomtörténetünk becses ferrásmunkáját.

A forma tökéletességét tekintve kevés magyar szónoki mű vetekedik Apponyi Albert gróf Beszédeivel, melyek két nagy kötetbe gyűjtve jelentek meg az elmúlt év folyamán. Közéletünk e nemes alakja ha parlamentünkben felszólal, az a magyar szónoklás ünnepnapja. Beszédei tartalmasságukkal, finom, választékos formájukkal különböznek a legtöbb magyar szónokéitól. Politikai jelentőségüket még azok is elismerik, akik más meggyőződést vallanak; irodalmi értékét és becses voltát e beszédeknek pedig el fogja ismerni az irodalomtörténet, mely Apponyit a legnagyobb magyar szónokok sorában tanítja.

A magyar filozófia történetének megírója, a nagy tudású Erdélyi János, bizonyára nem mondáná már manapság, hogy „tudományi tekintetben mivelődésünk sulypontja a bölcsészeti körön kívül esett.“ A magyar bölcsészeti irodalma lassan bár, de egyre gyarapodik. Eredeti és fordított munkák elég tekintélyes számban látnak napvilágot, bár a múlt év eredeti mű-

vekben alig gazdagodott. A fordítottak között a Filozófiai írók tárában megjelent Diderot és Rousseau Émile-jének magyar kiadását említjük. Az előbbi Kun Sámuel, az utóbbi Füredi Ignác kitűnő munkája. Sok dicséretet mondhatunk Holló István Ribot A lelki átöröklés című munkájának fordításáról, mely az akadémia adott ki. A filozófia hazai munkásai közül Kozáry Gyula könyvét említjük Descartes és Szent Tamás-ról. Kozáry nevét Korunk bölcsélete című terjedelmes monografiájával tette ismertté és több kisebb bölcséletei munka után jutott jelen tanulmányáig; kellemesen lep meg ebben előadásának frissesége, franciás könnyedsége. Nem a német, hipotézisekkel teli, nehézkes tudásával készült e könyv; egy világos, értelmes főnek érdekes munkája ez. A XVI. század nagy bölcselőjét szembe állítva az egyház kedveltjével, párhuzamos ismertetésekben fejtegeti irányukat, hatásukat. Fejtegetése bár katolikus állásponttól való, a tárgyilagos okok tiszta, világos kritikája. Könyve nyeresége bölcséleti irodalmunkban.

A magyar művészettörténelem tere minden tudományunk között leginkább gazdag. Csak nagy ritkán jelenik meg valamely idevágó értékebb munka; magyar művészeti kérdéssről pedig elvétve ha egy-egy szól. Annál szívesebben olvastuk Szana Tamás szép monografiáját Izsó Miklós élete és művei-ről. Szana három évtized óta ugyszólván egyetlen műkritikusunk; hazai és idegen művészeti kérdésekről kisebb-nagyobb tanulmányokat nagy számmal irt, műtörténelmi könyveket magyarra fordított, művészetünk minden törekvését szeretettel karolta föl. Ezzel a szeretettel

Bánffy jelöltjeként bemutatkozott volna. Hazugság, jellemtelenség ilyenek állítása, a minőre csak a „Magyarország“ képes. Ismétli ezután, hogy igenis, Barthát támogatja a kormánypárt. Ő mindig az ellenzéki lobogó alatt küzdött. A „Magyarország“ klerikálisabb, rosszabb a néppártnál, mely a függetlenségi pártot a legocsmányabb hazugságokkal rágalmazza. Ennélfogva becsületére, igazmondására, párhúságára semmit sem ad s ha a „Magyarország“-gal még egyszer szóba áll, azt nem tollal, hanem korbáccsal teszi. — A „Magyarország“ ma esti számában kijelenti, hogy mindaddig nem lehet Olay-jal szóba állni, míg előző ügyeit nem intézi el. Nem föladatak Olayt rehabilitálni.

— **A német császár elutazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A német császár elleni merényléről szóló hírek tévesek, csupán annyira redukálándók, hogy Bécsből való elutazásakor a vasuti mozdonyt baj érte.

— **Vesztett fejszének nyele.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Keller Ágostonnak, a ki annak idején a kisbirtokok földhitelintézetének kárára 200.000 frt áru szelvényt hamisított és értékesített a leánya ma délelőtt Balonyi vizsgálóbírónál 30.000 frtot átadott, mint a hamisításból eredő összeget, a melyet atyjának a Stahrembergi tó mellett vásárolt kastélyának egyik kémé nyében találtak meg.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	„ 1901. sz.*)	gyors „ „	8 „ 24 „
Bécs	„ 8711. sz.**)	vegyes „ „	8 „ 29 „
Vinkovce	„ 8702. sz.	személy „ „	9 „ 49 „
Budapest	„ 1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 34 „
Uj-Domb.	„ 1953. sz.***)	vegyes „ d. u.	2 „ 44 „
Brood	„ 1906. sz.***)	személy „ „	4 „ 20 „
Bécs	„ 3701. sz.	„ „ „	6 „ 37 „
Brood	„ 1908. sz.	„ „ este	8 „ 18 „
Budapest	„ 1903. sz.	„ „ éjjel	11 „ 30 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.
 **) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.
 ***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

NYILT-TER*).

Természetes szén-savdús savanyúvíz a mohai

ÁGNES

forrás. Legjobb asztali és üdítőital. Kifűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Járvány idején präservatív gyógyszernek bizonyult.

Sztéküldése **Édeskuty L.** udvari szállító által Budapest.

* kapható mindenütt. *

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Beccsét veszi

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére ugy mint mindennemű gyomorhajók ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe :

Egger dijjutalmazott Szódapasztyillait.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerertárban és nevesebb gyógyszerüzletben. F és szétküldési raktár

Egger A. fiai

Nádor-gyógyszertára Budapest, Váci-körut 17.

24580. sz. tk. 1896. Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Varga Mihály békás pusztai lakos végrehajtónak, Szabó Ferencz magyar peterdi lakos végrehajtást szenvedő ellen 22 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószág területén levő, Magyar-Peterd község határaitban fekvő : a m. peterdi 25. sz. tjkvben felvett I. 4. 18--27. sorsz. 1/4 telekre 961 frt a + 1 sorsz. 1723. hrsz szőlőre 372 frt a 274. sz. tjkvben felvett + 1 sorsz. 76 hrsz. 41. sz. ház, közös udvarra 560 frt, a 333. sz. tjkvben felvett + 1 sorsz. 651. hrsz. szántóra az 1881: 60 t. cz. 156. § a alapján egészben 20 frt a 335 sz. tjkvben felvett + 1 sorsz. 1033. hrsz szántóra a hivatkozott törvényszakas alapján egészben 108 frt és a 358. sz. tjkvben felvett + 1 sorsz. 1284. hrsz. szántónak Szabó Ferencz végrehajtást szenvedőt B. 2. alatt illető fele (1/2) részére 113 forint becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi május hó 11. napján d. e. 10 órakor Magyar-Peterd községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 96 frt 10 kr., 37 frt 20 kr., 56 frtot, 2 frt, 10 frt 80 kr. és 11 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvszék mint telekkönyvi hatóságnál, Pécsen, 1897. évi jan. hó 2. napján

Bogyay Pongrác

kir. tszéki bíró.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcsó árak!

ZENTLER-féle
 es. k. szab. udvari férfi- és gyermek-ruha gyári raktár
 Pécsen, király-utca.

Két szobából s egy konyhából álló garçon lakásnak igen alkalmas,

csinos kis utcza lakás

a királyi itélőtábla közelében f. évi május hó 1-től kiadó. Közelebbi czim a kiadó-hivatalban.

Harkányi fürdő.

Kénes hév viz, hőfoka 62 Celsius szerint.

Páratlan hatású izületesűz, köszvény, csúzos hűdés, bőrbetegségek ellen, fürdés, ivás, belélegzés, iszapborogatás. Márványkád- és horganykád-fürdők, tükörfürdő. Szálloda, gyógyterem, étterem, zene.

Saison május 1-től szeptember végeig.

Közlekedés: Vókány vasuti állomástól (Pécs-Mohácsi vasutvonalon) kocsin kitűnő országuton Siklóson át egy óra alatt Harkányba.

A fürdőfelügyelőség.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papírmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papíron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.